

<i>1.VII. 2024.</i>	PONEDJELJAK <i>Ester</i>	+ Ana i Filip Relotić + Dražen Herman - sprovodna	7 18,30
<i>2.VII. 2024.</i>	UTORAK <i>Višnja</i>	+ Ružica, Zvonko i ob. Šijak, Vesna Pitić i ob. Čičkar + Manuel i Milica Katalenić	7 18:30
<i>3.VII. 2024.</i>	SRIJEDA <i>Toma apostol</i>	Za zdravlje i blagoslov sestre Marije i ob. + Marija, Josip, Danijel i ob. Hirjanić i Ledinski	7 18,30
<i>4.VII. 2024.</i>	ČETVRTAK <i>Elizabeta Portugalska</i>	+ Katica i Antun Kuzmić + Marija i Josip Peroš	7 18,30
<i>5.VII. 2024.</i>	PETAK <i>Ćiril i Metod</i>	U zahvalu + Kroنو Kreš i za duše u čistillištu	7 18:30
<i>6.VII. 2024.</i>	SUBOTA <i>Marija Goretti</i>	+ Stjepan, Andža i Dragutin Križnjak, Marija i Stanko Suk + Nada Gabaj	7 18:30
<i>7.VII. 2024.</i>	14. nedjelja kroz godinu	+ Ivan Dolački ŽUPNA + Pavica Križaić	7 9,30 18,30

A sada pogledajmo Tomu u njegovoj nevjeri i njegovu susretu s Uskrslim, koji ga dovodi do vjere. "Toma zvani Blizanac, jedan od Dvanaestorice, nije bio s njima kad je došao Isus. Drugi mu učenici rekoše: 'Vidjeli smo Gospodina.' Toma im odvrati: 'Dok ne vidim na rukama njegovim znak od čavala i ne stavim prst svoj u mjesto od čavala i ne stavim ruke svoje u njegov bok, neću vjerovati.' Poslije osam dana učenici njegovi bijahu ponovo unutra i Toma s njima. Dok su vrata bila zatvorena, dođe Isus, stade pred njih te reče: 'Mir vama!' Zatim reče Tomi: 'Pruži prst svoj ovamo: evo mojih ruku! Pruži ruku svoju i stavi je u moj bok te ne budi više nevjernik, već vjernik!' 'Gospodin moj i Bog moj!' - izjavili Toma. Isus mu reće: 'Jer me vidiš, vjeruješ. Blago onima koji će vjerovati, a da nisu vidjeli'" (Iv 20, 24-29). I napokon Tomu nalazimo i kod čudesnog ribolova i ukazanja na Tiberijadskom jezeru. On se nalazi među sedmoricom apostola i svjedok je ne samo čudesnog ribolova, susreta s uskrslim Kristom, već i Petrova prvenstva, dana mu od samoga Gospodina: "Pasi ovce moje!" (Iv 21,17). Toma je u tom događaju spomenut na drugom mjestu, odmah nakon Petra. Kod mjesta Sveti Toma od Mailpura, nedaleko od Madrasa, na obali Coromandel, nalazi se križ iz VII. stoljeća s natpisom na staroperzijanskom jeziku te prema općenitom mišljenju označuje mjesto mučeništva svetog Tome apostola.

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan tečaj priprave
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohadamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovoda prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharistijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ

ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 26 Godina XVII 30. lipnja 2024.g.

13. nedjelja kroz godinu - godina B

TRAJNA PORUKA ISUSOVIH ČUDESA

Evangelje: Mk 5,21-43

U ono vrijeme: Kad se Isus lađom ponovno prebacio prijeko, zgrnu se k njemu silan svijet. Stajao je uz more. I dođe, gle, jedan od nadstojnika sinagoge, imenom Jair. Ugledavši ga, padne mu pred noge pa ga usrdno moljaše: »Kćerkica mi je na umoru! Dodji, stavi ruke na nju da ozdravi i ostane u životu!« I pođe s njima. A za njim je išao silan svijet i pritiskao ga.

Dok je Isus još govorio, eto nadstojnikovih s porukom: »Kći ti je umrla. Čemu dalje mučiti učitelja?« Isus je čuo taj razgovor, pa će nadstojniku: »Ne boj se! Samo vjeruj!« I ne dopusti da ga itko drugi prati osim Petra i Jakova i Ivana, brata Jakovljeva. I dođu u kuću nadstojnikovu. Ugleda buku i one koji plakahu i naricahu u sav glas. Uđe i kaže im: »Što bučite i plačete? Dijete nije umrlo, nego spava.« A oni mu se podsmjehivaju.

No on ih sve izbací, uzme sa sobom djetetova oca i majku i svoje pratioce pa uđe onamo gdje bijaše dijete. Primi dijete za ruku govoreći: »Talita, kum!«, što znači: »Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!« I djevojka odmah usta i poče hodati. Bijaše joj dvanaest godina. I u tren ostadoše zapanjeni, u čudu veliku. On im dobro poprijeti neka toga nitko ne dozna; i reče da djevojci dadnu jesti.

Ostala čitanja: Mudr 1,13-15. 2,23-24; 2 Kor 8,7.9.13-15;

Prvo čitanje na trinaestu nedjelju kroz godinu je dio iz knjige Mudrosti koji otkriva da smrt ne potječe od Boga. On ne nalazi radosti u uništavanju živućih. Upravo obratno, Bog je izvor sve naše radosti.

U drugom čitanju sveti Pavao priznaje velikodušnost korintskih vjernika jer su pomogli potrebitima. Evangelje izvješće o dva čudesna ozdravljenja. Isus je ozdravio, točnije, oživio Jairovu kćerkicu, zatim je ozdravio ženu oboljelu od krvarenja koja je s vjerom dodirnula rub njegovih haljina. Ozdravljenja koja je činio Isus, oduvijek su bila predmetom zanimanja teologa, ali i svaki vjernik s povjerenjem se Bogu obraća sa svojim problemom ili bolešću. Dok čitamo o evanđeoskim ozdravljenjima htjeli bismo uočiti Isusovo čovjekoljublje, jer nije bitno je li nas Isus ozdravio na čudesan način ili nije, već shvatiti da nas Isus voli i u našoj bolesti i u našoj patnji. Živimo u takvom svijetu u kojem nam sve više prijeti opasnost od

gubitka osobnosti. Čovjek postaje statistički podatak, bezimeni građanin velikih naselja. Ponekad možda osjećamo da i pred Bogom postajemo takav bezimeni nitko, jer kako bi uopće našao toliko vremena i volje da u ovom oceanu od sedam milijardi ljudi uoči tako malog i bezimenog čovjeka kao što sam ja?

Odgovor na ovu dilemu modernog čovjeka nalazi se u dijelu evanđelja koje izvješće o ozdravljenju žene oboljele od krvarenja. Na Isusovo pitanje tko je dodirnuo njegove haljine, učenici gotovo s podsmjehom odgovaraju: »Vidiš da se oko tebe gura mnoštvo, ipak pitaš: tko me je dodirnuo? Ali on se ipak osvrnuo da vidi tko ga je dotaknuo.

Važnu i radosnu istinu možemo iščitati iz ove Isusove geste: pred Bogom nema bezimenog mnoštva, već samo osobe koje on poimence poznae, i koje odmah prepozna kada mu se kroz mnoštvo u svojoj tjeskobi obrate.

Utješna je i poruka drugog evanđeoskog događaja: uskrišenje Jairove kćerkice. Isus je otisao u Jairovu kuću unatoč tomu što su mu javili da je djevojčica preminula, i kada su predstavnici sinagoge zamolili Jaira da ne zamara gospodina. Ali Isus je hrabrio oca koji je već izgubio svaku nadu: »Ne boj se, samo vjeruj!« Isus je gospodar i nemogućega. Ovaj događaj skreće našu pažnju na onu temeljnu istinu da vjera počinje tamo gdje smo dostigli granice ljudskog znanja, razuma i mogućnosti. Bog i tada ima rješenja, kada smo mi ljudski gledano, ocijenili neku situaciju beznadnom. Isusova javna djelatnost i svako pojedino čudo imalo je za cilj dovesti svoje do nepokolebljive vjere u Oca koji nas ljubi i brine se za nas.

Izvješće u Evanđelju završava jednom zanimljivom primjedbom: Isus je pozvao ljudе da djevojčici daju jesti. Ovdje se susrećemo s jednom neobičnom, ali, nažalost, ne i rijetkom pojmom: ljudi duhovna dobra većinom mole samo za svoju korist. I ovdje je svatko bio oduševljen što je video čudo, ali su u međuvremenu zaboravili na djevojčicu. Često smo s našom vjerom i mi u sličnoj situaciji: vjerujemo kako se svaki lijepi događaj događa zbog nas samih, a ne zato da drugome učinimo neko dobro. Ovdje se evanđeoski događaj vezuje za drugo čitanje u kojem sveti Pavao hvali vjernike iz Korinta što su znali biti velikodušni prema drugima.

Čudo nije samo u stvarima, već i u ljudskom srcu. Isus je učinio mnogo čuda, ali farizeji ih nisu htjeli vidjeti. Bivšeg slijepca izbacili su iz sinagoge kada je ponavljao da ga je Isus na čudesan način izlječio. Znamo li mi prepoznati čuda koja se događaju među nama ili izravno nama? Koliko puta smo rekli da medicinska znanost čini zahvate koji graniče s nemogućim; ali zašto se ne usudimo promišljati povezanost događaja i donijeti konačan zaključak, koji glasi: Bog provodi čudesna djela preko ljudi!

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

ODLUKA O IZMJENI TAKSOVNIKA ZAGREBAČKE CRKVENE POKRAJINE

Od 1. srpnja 2024. za područje Varaždinske biskupije nova odredba važećeg Taksovnika glasi:

Stipendij za sv. Misu = 10,00 €

Stipendij za trideset svetih misa (Gregoriana) = 400,00 €

TJEDNO EUHARISTIJSKO KLANJANJE

Kroz mjesec srpanj i kolovoz tjedno klanjanje srijedom biti će u tišini - bez razmatranja.

LJETNI RASPORED NEDJELJNIH MISA

U mjesecu srpanju i kolovozu nedjeljom neće biti mise u 11,30. Ostale mise su u redovito vrijeme: u 7 - 9,30 - 18,30. Radnim danom mise su kao i inače u 7 i 18,30.

GODIŠNJI ODMORI

Ljetno vrijeme iskoristite za odmor duha i tijela. Ako ste na odmoru izvan naše župe potražite u tom mjestu crkvu i pohodite je. Neka vam nedjelja ne prođe bez svete mise ma gdje bili. Jedino tako možemo napredovati u duhovnim krepostima i spoznaju ljubavi Božje prema nama.

TOPLIJI SU DANI - ODJENIMO SE PRIKLADNO U CRKVI

Iako su topliji dani, ne smijemo biti polugoli u svetom prostoru. Crkva nije ni kupalište, ni tržnica, ni kafić, ni ulica... Naša odjeća je izraz poštovanja i poniznosti pred Bogom.

Sveti Toma Apostol - Apostol i mučenik(+72.) blagdan 3. srpnja

"Toma" u aramejskom jeziku znači blizanac. Kad su židovski glavari već čvrsto odlučili ubiti Isusa, on se jedno vrijeme nalazio "s onu stranu Jordana, na mjestu gdje je Ivan krstio" (Iv 10,40). Tada je k njemu stigla vijest da je bolestan njegov ljubljeni prijatelj Lazar. Kad je Lazar umro, Isus je odlučio poći k njemu. "Rabi" - rekoše mu učenici - "pa sad su te Židovi htjeli kamenovati, a ti ponovo ideš onamo!" (Iv 11,8). Apostoli su očito smatrali da je opasno ići natrag u Judeju pa Isusa nekako diskretno na tu opasnost upozoravaju. Ali kad Isus odlučno reče: "Lazar je umro, hajdemo k njemu!" Toma, zvani Blizanac, reče suučenicima: "Hajdemo i mi da umremo s njim!" (Iv 11,15-16). Da li je to bilo junaštvo ili potišteno mirenje sa sudbinom, teško je reći. Neki tumači Svetog pisma misle da se prije radi o ovom drugom. Kad bi se radilo o prvom, bila bi to od Tome veoma lijepa gesta. Kad je Isus na zadnjoj večeri, na rastanku s učenicima, govorio o nebeskim stanovima i rekao im: "Tamo kamo ja idem već znate put", (Iv 14,4) odvratio mu je Toma: "Gospodine, ne znamo kamo ideš. Kako bismo poznivali put?" (Iv 14,5). Toj primjedbi dugujemo jednu od najljepših Isusovih izjava, koja je za sve njegove sljedbenike tako mjerodavna. Isus je svečano izjavio: "Ja sam put, istina i život. Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni" (Iv 14,6).